

EESTI SKAUT

EESTI SKAUTIDE MALEVA
AJAKIRI

Peastaabi ülem, min. Jaan Hünerson 50. aastane.

XI. AASTAKÄIK
Nr. 3
MÄRTS 1932

VÄLJAANDJA:
EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄASTAAP
TOIMETUS: Vastutav toimetaja: N. KANN. Peatoimetaja H. TARI.
Toimetuse liikmed: H. MICHELSON. A. KASAK. R. TREU.
TOIMETUSE ADDRESS: Tallinna, S. Roosikrantsi 11.
TALITUS: Tallinna, S. Roosikrantsi tän, 11. Kõnetr.452-37.
Ilmub 8 numbrit aastas. Aastakäik kr. 1.50. Üksiknumber 20 senti,

Meie maleva staabiülem 50. aastane.

Skauudid! Kes teist ei tunne oma väsimatut staabiülemat hra Jaan Hünersoni, kes oma hõbehallide juukstele vaatamata teie keskel viibides on noor ja temperamentlik, nagu teiegi oma ülekeevas nooruses?

Kes teist ei ole kuulnud, et teie kauaaegne isalik sõber ei ole mitte üksnes tegev ministrina ja poliitikuna, vaid et ta oma vabal ajal on õhutamata ja õpetamata põllumehi põllutöös ja ühistegevuses, pere-naisi nende koduste talituste paremale järjele tõstmises ja nende erihariduse süvendamises?

Kes teist ei ole kuulnud, kuidas ta kõigile eriajakirjadele, mis edendavad Eesti põllumajandust, kaastööd teeb ja kuidas ta ka poliitilistes lehtedes aega leiab ütelda oma arvamise selle või teise majandusliku või poliitilise küsimuse kohta?

Ma olen elus palju töömehi näinud, kuid raske on mul oma mälestuste laekast leida meest, keda saaksin võrrelda hra Jaan Hünersoniga tema väsimatu energia, tema määratu töötahte ja silmapaistva püsivuse poolest. Ja mis on veel tähtsam: suur töö ei tee teda närvilikuks, kurjaks ja jäädavalt vihaseks inimeste vastu, kellega ta puutub või mõnel juhtumil põrkab kokku; suur töö ei pigista tal välja elumahla, et ta väsinult ja roidunult täidaks kohustusi, mis ta enda peale on võtnud; suur töö ei tõmba teda puhkepingile, kuigi ta viiskümmend talvet ja niisama palju suve on elanud ja töötanud.

Skauudid ja hundipojad! Teil kui nooruritel on oma tulevikulootused, oma ideaalid; igaüks teist tahab saada täismehiks oma tulevase tegevuse alal. Ja seks, et selleks saada, tuleb juhtnööriks võtta ladinakeelne õpetussõna: *Exempla trahunt, praecepta docent!* Eeskujud kisuavad kaasa, õpetused teevad targaks!

Igal noorel peab olema oma eeskuju, kelle sarnaseks ta tahab saada. Sageli on temale eeskujuks peale oma vanemate mõni isik elust, kellega ta on kokku juhtunud, sagedasti mõni ajalooline isik. Keda valiksite teie, mu noored sõbrad, endile eeskujuks, kui mitte teie parimat sõpra, teie nooruslikult temperamentset vana-hunti?

Puht eesti visadusega on ta omandanud kesk- ja ülikooli hariduse ja seda mitte seks, et pärast pikka ja vaevarikast koolitööd kergemalt teenida oma leiba ja maitseta oma töö vilja, vaid et omandada arukust ja teadmisi, kuidas tõsta selle rahva majanduslikku jõukust ja tema head käekäiku, kelle seast ta on võrsunud.

Kas sarnane mees ei ole eeskujulik teile, mu noored? Kas ei taha teie olla niisama värsked, nii elurõõmsad, nii tugevad, kui teie staabiülem, kui teie saate poolesaja aastaseks?

Ma arvan ja olen veendunud selles, et täidan kõikide skaudi perre kuuluvate noorte ja vanade soovi, kui hüüan kogu Eesti skautide ja ta sõprade poolt meie väsimatu staabiülemale: palju, palju aastaid!...

N. KANN.

Kas mõistame üksteist?

Skm. H. Michelson.

Skautjuhid! Räägime seekord mõned sõnad omavahel ja päris avalikult.

On tõsi, et oleme küllalt laiali paisatud, kuid kui on olnud mängus skautluse ideeliste külgede eest ühised huvid, oleme omakski imestuseks aastakoosolekuil ja muil puhkudel leidnud endis üldsuse eest otse imestusväärse üksmeele ning ühtlase keele aruannetest skautluse tööst kohtadel.

Seda võib põhjustada ainult tõsise innuga skautluse ideelise väärtuse eest väljasseimine kombinatsioonirikkas mänguhoos omadel mänguväljadel.

Vaevalt võib isik, kes juhi ülesannet võtnud ainult kohusetäitmise šabloonina, meiega sarnases hoos asjale kaasa tunda.

Ma usun, meil kõigil on selge, et skautlus arenegu meil samm sammult, hääst sisust.

Sellepärast peamegi oma organisatsiooni sümboliks seadma k a s v a v a n o o r e t a m m e. Kuis kasvab tamm, mis sisu on tammepuul, kui visalt, kuid kõikumatult paisub tamm, areneb uhkuseks, mida ei kõiguta ei tuuled ega tormid.

Siin olgu meie kauge ideeline väärtus. Järjekindel kombinatsioonirikkus parimas kokkumängus meie suurel mänguväljal peab olema vankumatult hoogne. Ja seda peaksime õieti tahtma.

Kui tahame noortes hääd mängu näha ja seda mitte ei näe, siis võime päris kindlad olla, et ise oleme süüdi.

Igal juhul on omad vead, mida äratunda on raske, kuid neid peame ära tundma ning tundma õppima, muidu meie juhtimisel edu ei ole.

Tahan siinkohal nimetada vaid üht äärmist halba viga, mida tundsin ning näen seda veel paljudes juhtides.

See on e n e s e k o o r m a m i n e. Eriti noorte vastu halb on see,

---

Sisu: Meie maleva staabiülem 50. aastane. Kas mõistame üksteist. Suhkrutükk. Suurlaagrile lähemale. Kas on teil olemas lemmiktöö. Purjelaevadest. Toimetuselt. Laevad udus. Teated. Kuulutus.

---

kui ennast küllalt tähtsate ülesannetega sisse veetakse ning need lohakalt või ükskõikselt täidetakse või koguni unustatakse.

Juht, kes kõik püüab ise teha, on halb juht, poisid jäävad päält-vaatajate või arvustajate ossa.

Poisse, või nooremaid juhte, tegevust laialt rindelt haarates, neid innukasse tegevusse rakendades, ise peamiselt vanemaks — juhiks — jäädes, ette võtta vaid ainult seda, mida kindlasti suudetakse hoogsale lõpule viia, ning igas ettevõttes ise suurima kaasatundjaks, noorte silmis autoriteetseks jäädes, on minu arvates tagajärjerikkama mängu tulemuseks.

Peab juhtima selleks, et poistel oleks hea mängida ning mäng oleks hõgne.

„Teen ise, siis on see tehtud“ ... kuulnud mõnelgi korral ja sagedasti. Ei. Seda abinõu tuleks meil kasutada harukordadel, kui asi tõesti kipub käest minema. Muidu tuleb tegevusse rakendada ikka nooremad. Meie süüdistame asjatult noori nende loiduses ning mängu-ningu puuduses. Peame neid rohkem usaldama ja poiss tunneb alati teatud vastutust temale antud usalduse vastu, peame nendele ülesanded kätte andma ja senikaua ise kaasa õhutama, kuni poiss asjasse süveneb, millegisse aga süveneda, tähendab juba asjast huvi tunda ja siis tegutseb poiss skaudi hingega.

Nii siis, mängusse süvenemisega kasvab selle vastu huvi. Meie ülesandeks on kõigiti olla leidlik poiste paigutamiseks mänguväljal, nendele kombinatsioonide kätteandmiseks. See nõuab poiste tundmist ning vastutust, mille kandmisest meie ei või iial väsida ja meil jääb veel üle vaadata, kas poisse koguni pidurdada ei tule.

Suur, väga suur on noorte pidurdamata energia, kuid seda tegevusse rakendada tuleb osata. Selles mõttes tahame ise areneda ning kõige päält endilt nõuda seda, mida nõuame nooremalt, — ning tänuks meie vaeva eest leiame tagajärjeks ikka poistest mänguleval alusel saavutatud tagajärjerikkaid tulemusi skautluse idee alalt, ja kas see ei õhuta meidki, kui näeme, et on tagajärgi.

Tõesti, skautlus on väärt, et tema kasuks mõned vabad tunnid pühendada, ja selles mõttes sammume — edasi.

Suudaksime ka endis iseseisvalt maksmata panna ratsionaalse tegevusjaotuse, mis vaba oleks enesekoormamisest, siis võime julgelt vastu astuda ühisel skaudi sammul —

teisele suurlaagrile.

Suhkrutükk.

Lugu üksikust skaudist, kes tuli alla mägede üksildusest, et sooritada oma teist järku.

„Boys Life'st“ E. U.

Ligi kolm nädalat Brede Sugeruck oli juba lahutatud muust maailmast, olles põetajaks neljanda laagri leetrisse haigestunud abikoka juures. Hulk aega Larsen oli olnud väga haige mees, selle järel abitu

ja kannatamatu ja kõik tujukus oli langenud Brede pääle, kuna oli ainuke laagris, kes oli põdenud leetreid ja võis kartmata külgehakkamist ligineda haigele.

Oleks võidud ju ka tuua haigetalitaja väljaspoolt, aga see oleks tähendanud seltsile eri väljaminekut kaugelt üle üldiselt mitte armastatud Larseni väärtuse. Ja nii oli Scarborough' metsa-töõndus selts saanud Brede võlglaseks, kuigi viimane seda kuidagi märgata ei lasknud. Tema ainuke mure sel ajal oli haige ja teine armsam harrastus aiatöö. Larseni haiguse raskemal ajal oli selle eest hoolitsenud Brede sõber, väike ametnuk laagri kontorist. Ja kui haige paranes sai poiss ise enam aega oma peenarde jaoks.

Asja halb külg seisis ainult selles, et kõik, see oli juhtunud just siis kui poiss oli olnud valmis teekonnale Spokaneesse ühes seltsi juhi härra Scarborough'ga, et sooritada oma teise järgu eksamit, mida ta kui üksik skaut tahtis anda seal, kus teda oleks küsitletud tugevalt, et ei keegi saaks kahelda tema skautteadmistes. Ja härra Scarborough ise kahtles oma pädevuses eksamineerijana.

Kuid siiski need kolm nädalat ei olnud Brede'le kaotatud. Dr Bond, kes aegajalt haiget külastas oli eriti tähelepanelik poisi õpingute suhtes ja igakord tal leidis aega anda väga põhjalikke näpunäiteid Bredele esimeses abis. Varustades teda ühtlasi sidemetega harjutamiseks. Nii lõpeks Brede oli sidunud kõike sidumiskõlblikku haigetoas kaasaarvatud tema oma keha, lambiklaas ja kuppel, ja Larseni saapad. Õhtuti kui haige uinus algas ta kõnet oma sõpradega metsas tagudes välja morse tähestikku vanal paja põhjal, mille oli kinkinud talle laagri kokk Gust. Metsas kuulas ja vastas talle sõber Larrimore, kes kord olnud telegrafistikus kuskil raudtee jaamas. Ja isegi paks Gurt, kes Bredet, tema siia laagrisse tulles, nälginud ja kasuvanemate juurest ära jooksnud vaestlast, vastu oli võtnud ja toitnud, sai aru nende jutust ja püüdis isegi vastu rääkida, niipalju kui tema vilets keele tundmine seda lubas. Löögid kajasid üle laagri ja veel kaugele metsa ja paljugi mehi olid õppinud saama aru Brede „tum-tum“ keelest, nagu nad seda nimetasid, jäädes kuulatama seda vabadel õhtutundidel ehk väheks ajaks ka keset tööd.

Peale nende oli poisil veel teisigi abimehi. Nagu nii paljudki metsamehed, oli ka Larsen kord olnud meremees. Kord võttis Brede haigetuppa kaasa kõie, et oleks millega viita aega, kuid see oli Larsen, kes viitis sellega oma aega õpetades sealjuures ka poisile igatsugu ühendusi ja meremehe sõlmi ja linge, mida kunagi poleks olnud võimalik õppida käsiraamatuist. Siin ja seal ta lipsas minema, et külastada Gusti ja keeta tal valmis mõni pudru. Tihtigi viitis ta aega laagri naljahammast ja esitööline „Suur Mack“. Ka seltsi juht Scarborough tuli sageli, et veenduda oma hoolealuse edus.

Ja nüüd lõppeks Larsen oli terve ja härra Scarborough laagris ja saatnud jooksupoisi Bredet kutsuma.

„Ma kutsusin sind selleks,“ algas juht, kui pikk 16 aastane seisis

kohmetanult tema erakontoris, „et küsida sult nõu, kuidas võiks küll selts tasuda sulle seda võlga, mida tekitas sinu viimase kuu uus töö.“

„Ei härra te pole mu võlglane, see polnudki seda väärt töö, kui minu igapäevased laagri ülesanded. Kui te maksate mulle selle kuu eest hariliku palga, ma arvan see on rohkem kui olen teeninud.“

„No tubli, tubli. Aga kuidas jäi meie väikese reisuga Spokanesse, kas me ei võiks sellest teha üks väikene ametpuhkus?“

„Ja — ja ma tahaksin küll kangesti sooritada eksamit, kuid puhkust ma ei tahaks vähemalt mitte Spokanes ma ei armasta linnu.“

Härra Scarborough kortsutas kulmu. Juba kord enne oli tulnud ette see linnade põlgus ja neid põlgas ta sellepärast, et pelgas nii suurt kogu inimesi. Brede ei oska naeratada, mõtiskles ta, ja kindlasti ta ei oska ka mängida, nagu teevad seda teised poisid. Paistab, et ta üldse ei tea midagi linna poiste kergest ja kiirest mängu sõprusest.

„Hää, siis me ei lähe.“

„Kuid härra Scarborough ma siiski tahaksin minna ja vaadata, missugused on õieti need skaudid, kes kuuluvad korrapäraseisse rühmisse. Ja ma tahaksin ka veenduda kas mu töö on olnud õige ja näha, olen ma juba küps sooritama ühe korrapärase linna rühma eksamineeria ees oma teist järku nii, et keegi võiks öelda et ...“

Näiliselt sünge ja pikaldane oli ta aga siiski äärmiselt püsiv ja järjekindel omas ettevõttes ja ta kandis omi lühikesi pükse täie teadvusega

„No nii. Siis, tähendab ikka sõidame ja oleme me kord Spokanes, siis sõidame ka nende laagri Cowlessi, kus on pesapall, ujumine ja veel palju muid mängu. Ja sina kui skaut oled neile poistele seal kõigile sõber ja võid võtta osa nende mängust. Kas pole see tore?“

„Ma, ma ei saa härra. Ma ei oska midagi hakata peale nii suure hulga sõpradega. Ma ei oska ju ühtegi mängu.“

„Kuid Suhrutükk, sa pead ometigi õppima, kuna skautimine ise on ju üks suur mäng. Ja kui mängid seal kuskil meeskonnas oma poole võiduks, õpi sa mängima ja töötama ka oma terve rahva kasuks. Üks kõige eest, kõik ühe eest. Tahad sa olla hea skaut peale kõige muu oskama ka mängida.“

„Ma teen seda, härra Scarborough ja ma katsun seda, kuid tõesti mul on hirm suure hulga poiste hulgas olla. Kuid ma juba katsun.“ See oli teine Brede omadus, kangekaelselt sundida end selleks, mis võibolla talle ka sugugi ei meeldinud.

„Tubli, ole siis hommikul aegsasti ülal.“

Järgmisel hommikul vara nad asusid teele härra Scarborough'i autol. Kui nad tõusid ja laskusid metsa mägedel Suhkrutükk jutles väga vabalt ta peaaegu lobises. Kuid jäi seda vaiksemaks, mida ligemale nad jõudsid Lewiston'ile ja sealt kuni Spokeneni ei rääkinud ta enam ühtegi sõna. Linna jõudis ta üpris maha lööduna ja norus päi käis ta nagu koer võõras kohas tihedalt oma peremehe kannul. Nii pool pimedalt astus ta härra Scarborough' järel sisse ka suurest

tamme uksest kuuekordse maja esiküljel. Suures esikojas tuli neile vastu laiaõlaline vurrudega ja skaudi vormis mees.

„Tere metsamees hästi tore, et tulid.“ Nad raputasid käsi. „Just praegu tahtsin sõita ära Cowless'i laagrisse poiste juurde.“

„Tubli, et sind veel siis kätte sain. Kuid vaata siia tõin sulle siin selle üksiku skaudi, kellest kord rääkisin Brede Sugeruck.“ Ja Suhkrutükile: „Vaata, Suhkrutükk, tema on nüüd Spokane ja kogu ümbruse skautide juht. Temale allud ka sina.“

Suhrutükk, nagu liikumatu ja ei midagi ütlev nagu tavaliselt, pomises ebakindlalt paar tervitussõna.

„No ütleme parem „suur sõber“ kui „juht“ julgustas teda laiaõlaline naerdes. „Minu nimi on Bradley ja Coless'is leiad sa omale veel palju bradleysid, kes tahavad heameelega olla su sõbrad, ära muretse Suger. — Ma arvan ma ei kuulnud nime õieti.“

„Sugeruck,“ purskas Brede punastades. „Kuid ülal laagris nad enamasti kutsuvad mind Suhkrutükiks.“

Bredley naeris. „Sarnane on ta su nimele tõepoolest.“

„Me tulime Suhkrutükiga,“ algas härra Scarborough, „et veenduda, kas ta on küps teise järgu skaudiks. Poiss tahab kangesti, et ta küsitlemine oleks vali, kuna ta koõrd on harjunud tegema igat asja põhjalikult.“

„See on hea. Sõidame siis seltsis laagrisse. Meie tavalised eksamineerijad on kõik seal ja homme tuleb ka dr. Epplinger. Ja kui tema juures on sooritatud esimese abi eksam, siis ollakse tõesti juba midagi saavutanud, kuna vanamees on nõudlik kuni peensusteni.“

„See on juba midagi mida ma tahan,“ langes Brede välja oma kohmetusest. Pilguks ta juba oli unustanud hirmu, mis ootas teda laagris, kus niipalju poisse.

Nelikümmend kilomeetrit polnud midagi härra Scarborough' autole ja kui nad olid sõitnud läbi nisu väljade, läbi järverikka tasan-diku ja lõpuks üle metsaste mäe kurude paistis ühelt künkalt all orus järv ja laager. Suur ja lage plats ja selle ääres suur kivi korstnatega köök ja katuse alune söömiseks.

Suhkrutükk ei suutnud hoiduda tuju kaotamisest „Härra Scarborough kus pean ma magama?“

„Ära muretse. Näed neid korstnateta onne seal ümber lageda. Ühes neist saad ka sina magama. Igas onnis magavad kaheksa poissi ja sulle jätkub seal ruumi veel kindlasti.“

„Kuid härra Scarborough kas ei saaks ma magada väljas? Ma olen seda tihti teinud ja see sobib mulle palju enam. Ma arvan seal kaheksa poisi hulgas ei saa ma üldse magada.“

Jällegi pani poisi imeline üksilduse armastus tema juhi mõtlema. Kuid juba jõuti suure laudpõrandaga juba kaugelt nähtud katuse aluse ette, mille üheloop otsas asus köök ja teiseloop laagri juhtide toad. Põrandat piiras puust parjäär, mis tervele keskosale suure rõdu välimuse andis.

(Järgneb.)

Suurlaagrite lähemale.

Ülevaade Eesti skautide II suurlaagri eeltöödest.

Skautid juhtide aastakoosolek Valgas tunnistas üksmeelselt II suurlaagri ärapidamise 1932 aasta suvel meie skautluse üldhuvide, skautliste ideede süvendamise ning skautluse tutvustamise seisukohalt ülitähtsaks.

Selle järele kaalus Peastaap küsimust, leides et laagri korraldamine võiks aset leida 15.—25. juulil 1932. a. Pärnu läheduses Doberanis. Antud ülevaadetest selgus, et seal laagri korraldamine osutub mitmest küljest kõige enam vastuvõetavaks. Kindlakujuulist seisukohta Peastaap ei otsustanud, kuni pole väljatöötatud üksikasjalised kavad ning eelarve. Vastavate eeltööde läbiviimine jäi Skautmasterite kogu juhataja ülesandeks.

Peastaabi ülesandel asus skautmasterite kogu viivitamatult vastavate kavade koostamisele ning tarviliku eelpropaganda ning laagri ideelise tähtsuse selgitamisele vastavates läbirääkimistes.

Skautid korraldavad oma suurlaagri võimalikult kuludeta. Jooksvad kulud peaks laager tagasi andma, kui selleks eeldused olemas. Üksiku skaudi päevane laagri kulu ei tohi tõusta üle 50 senti. Väliskülaliste osavõtt peaks olema siiski üldiselt juba tähtis. Valuuta sissetoomisega, neile kindla laagrimaksu määramisega, välismaalaste abil laagritele, seega ümbrusele parema tunnustuse võitmisega peab see kõigiti kaasa mõjuma, et laager omad kulud tagasi annab.

See on saavutatav, kui üksmeelselt, nagu seda kinnitas aastakoosolek, rakendame omad read nüüd otsekohe suurlaagriks tarviliku eelpropaganda ning selle ideeliku väärtuse tutvustamisele. Üksmeelselt ühise asja eest viime alatud ülesande edukale lõpule.

Mis on senini teostatud.

Eeltöid on juhtinud juhtidekogu (Skm. K.) kontaktis peastaabiga, On moodustatud esialgne korraldusjaotus, et tegevusse rakendada kõiki skautlusele lähedal seisjaid.

Aupresidium. Siia palutakse meie tuntumaid tegelasi, Härra Riigivanem, K. Päts, J. Tõnisson, kindral Tõnisson, prof. A. Paldrock, O. Kask, kolonel V. Trossi.

Laagri vanema ülesanneteks on nõusolek saadud prof. K. Saral'ilt.

Suur ülesanne lasub majanduskomiteel, kes oma liigete vahel püüab tegevust iseseisvateks osadeks jaotada. Eesotsas seisab Nõmme maleva vanem härra A. Mitt, kellelt vastav nõusolek saadud. Liigest on senini ette nähtud härrad A. Krull, major J. Pülma, dr. D. Kukk, kapt. Jakunovits. Majanduspäälikuks skm. A. Kasak, abiks skm. K. Lipping.

Esialgsest on jaotatud alade vanemad ning päälikud. Korraldusvanem. Talitus-, ehitus-, varustus-, valve- ning toitluspäälikud. Nende ülesanded jaotavad vanemad juhid Tallinnast, Paidest, Rakverest ja Haapsalust. On veel rida eriülesannetega juhte kohtadelt ette nähtud. Sellest lähemalt edaspidi.

Laagripääliku ülesanneteks on Peastaabi poolt ettepanek tehtud skm. H. Michelson-ile, laagrihundi skm. H. Haamer, abideks nskm. Vickstein ja nskm. Uustalu.

Laagripäeva kavade koostamist teostab Nõmme sk. maleva juht nskm. E. Pavelson, kes on laagripääliku asemik, kuna hundipoegade laagri tegevuskavad töötaksid välja määratud juhid.

Pea raskuspunkt lasub aga eelarve ümber. Selle koostamine ripub ära Peastaabi ning majanduskomitee koostööst, kuna vastavaid eelläbirääkimisi on alustanud Skautmastrite kogu.

Veebruaris sõidavad Skautm. kogu esindajad loodetavasti koos Peastaabi volinikuga Pärnu, et kohapeal vastavaid läbirääkimisi pidada härra linnapeaga, skautsõpradega ning juhtidega kohapealse olukorra ning organiseerimisvõimaluste üle lõpuliku pildi saamiseks.

Selle järele astub Tartus kokku laiendatud nõupidamine Peastaabile jaotuse, kavade ning eelarve lõpuvormis väljatöötamiseks ning üleandmiseks.

Nii võime loota, et hiljemalt märtsi algul Peastaap suurlaagri asjus lõpuliku seisukoha võtmiseks kokku astub.

Kogu eeltöö nõuab igatahes Eesti skautide nooremalt generatsioonilt hätahtlikku üksmeelset sõbralikku suhtumist ühise idee eest ja meie näeme peagi, et keeruline masinavärk hakkab kooskõlastatud liikuma, — ühise eesmärgile lähemale.

Üleriiklised skautide spordipäevad jääksid pidamata, kui neid mitte liita suurlaagriga. Ka see seisukoht on juhtide aastakoosolekul heaks kiidetud. Osa võistlusi viiakse läbi laagris. Laagri keskpaiku korraldakse üldine jalutuskäik Pärnu, kus siis staadionil aset leiaks võistluste osa, mis nõuab sõerada, viske ning hüppepaikasi.

Suurlaager ühes spordipäevaga tahab süvendada skautluse ideid ja praktiliselt rakendamist selles osas — kus skaut oskab olla leidlik, end ise aidata ja korraldada, ning õpib tundma ja hindama oma naabreid ja väliseid sõpru, kes taotleavad samu sihte.

Tartus, 25. jaanuaril 1932.

H. Michelson.

Skm., Skautmaster. Kogu juhataja.

Kas on teil olemas lemmiktöö?

Inglis keelest H. Kasak.

Arvan, et igal poisil peab olema lemmiktöö. Teil pole igav kui töötate ning lemmiktööd võite teha vabal ajal. Sageli lemmiktöö areneb elukutseks. Ma poleks kunagi olnud ajaleheväljaandja, kui ma koolis lemmiktööna poleks väljaannud meie kuukirja. Hiljem kui astusin skaudiks ma asutasin teise ajakirja, mis muutus selle osakonna ametlikuks häälekandjaks ning pealeselle ma sain „Skaudi“ toimetuse liikmeks, ning minu lemmiktöö muutus tõsiseks tegevuseks.

Ütlen teile; „omage lemmiktöid“ kuigi see igakord ei muutu elukutseks, kuid kindlasti pakub teile palju huvi ning kasu.

Üsna ilusast nahast punutud rihma võib teha järgmisel viisil:

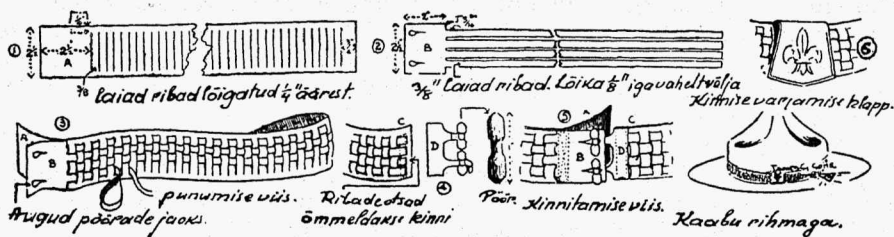
Vajalikeks tööriistadeks on terasäärega joonelaud, väga terav taskunuga, naaskel, nõel, ning vahatatud kingsepa traati.

Vöörihmaks on sobiv sea, kitse ehk mõne muu looma nahk ning rihma suurust tükki võib kaunis odavasti osta, hind oleneb naha sordist ja paksusest.

On vaja kaks rihmalaiust naha riba. Pikkus oleneb ümbermõõdu suurusest juurelisades 2—3 tolli, et saaks katta ühendamise kohta. Laiuseks tuleb võtta umbes 2,5 tolli. Algame järgmiselt:

Võta üks rihmadest ning mõõda ühes otsast 2,5 tolli, tõmba sealtkohalt risti pliatsiga joon. See rihma osa jääb terveks. Rihmaäärest mõõda 0,25 tolli keskkoha poole, tõmba siis kaks joont, mõlemad jooned on paralleelsed küljjoontele. Alates pikuti joonest tuleb lõigata ribasid risti üle rihma, ühest paralleeljoonest teiseni. Ribad on seega 2 tolli pikad. Ribade laius on $\frac{3}{8}$ tolli kuid viimane riba peab olema lõigatud 1 toll eemal rihma otsast (joon. 1.)

Teine naha riba tuleb lõigata pikuti neljaks ribaks, mille laius on $\frac{3}{8}$ tolli, ribade vahe on $\frac{1}{8}$ tolli. Ühest otsast tuleb mõõta 2 tolli, ning tõmmata risti joon. (joon. 2) Mõlemist äärest tuleb maha lõigata $\frac{5}{16}$ tolli laiune riba, alates risti tõmmatud joonest. Keskele jäänud osa tuleb lõigata neljaks $\frac{3}{8}$ tolli laiusteks ribadeks, iga riba vahel $\frac{1}{8}$ tolli laiune pilu.

On ülalnimetatud lõiked tehtud võib alustada punumisega. Võta esimene neljast ribast ja aseta teise rihma laia otsa esimese riba alla, siis üle teise, kolmanda alla, neljandast üle jne. kuni lõpuni

Võta teine riba, aseta üle esimese riba, teise alla jne. Sama käib ka kolmanda ja neljanda riba jaoks. (joon. 3).

Kui see on tehtud lõika ära ribade ülearune osa ja õmble kinni (joon. 4).

Järgmisena lõika väike tükk nahka joonisel 4a antud kuju järele. See on tarvilik puu pöörde kinnitamiseks, millised pistetud läbi aukude, asendavad pannalt. (joon. 5).

Otsad tulevad läbiõmmelda nagu joonisel 5 punktiiriga näidatud, ning pöörde jaoks lõigata kaks auku, nagu joonisel 3 näha.

Kinnise varjamiseks võib teha üks klapp nagu näha joonisel 6. Samuti võib ka mütsipaela teha.

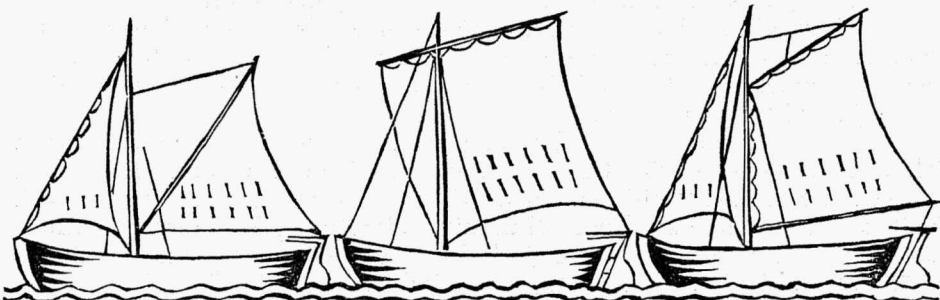
Purjelaevadest.

Iga aastaga väheneb purjekate arv. Aurikud ja mootorpurjekad tõrjuvad põlise merelinnu — purjeka — tahaplaanile. Eestis on täispurjekaid 248 ja nende kogumaht on 19.070 brutto reg. tonni. Ülejäänud purjekad on motoriseeritud ja neid ei saa enam arvata täispurjekate hulka.

samuti on ta kadumisele määratud ka välismaal, sest oma vähese mahu juures tarvatab ta suurearvulist meeskonda.

4. *Shooner* ehk kuunerlaev on juba vähemalt kolmemastiline. Esimene neist raa- teine kahvelpurjega varustatud. Eesti purjekaist kuulub shoonerite liiki „Tormilind“ ja „Anetta“.

5. *Parklaev* on kolmemastil, kaks

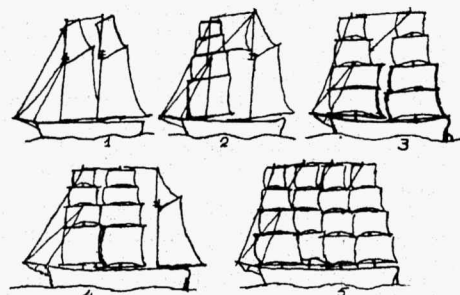

Et on vaja teatavat oskust kaljase eraldamiseks shoonerist j.n.e. siis püüame siinkohal tutvustada pealiskaudsete purje ja purjelaeva tüüpidega.

Print purje aga kasutavad meie kalamedhed oma paatidel kaunis suurel arvul.

Ladina ehk raa puri oli tarvitusel juba vanade ladina rahvaste laeval. Meil vähe tarvitusel.

Kahvel purju on kerge käsitada ja seepärast on see ka tarvitata vaim purjeliik.

1. Kaljas on kahemastiline kahvelpurjededega laev. Neid esineb meie ja Soome vetes suurel arvul.

2. Brigantini on ka kahemastiline, kuid esimene mast on raa — teine kahvelpurjededega.

3. Brigg kahemastiline raapurjededega laev. Selleliigi laeva pole meil Eestis,

esimest masti raa- ja viimane kahvelpurjededega varustatud. Ainukeseks seda liiki laevaks osutub meil Pärnu purjek „Vanja“.

Fregatt ehk täisraalaev on kogult toredaim purjek. Kui tema oma nelja mastiga ilmub silmapiirile, siis pakub see igati ilusama pildi, kui moodsa auriku lähenemine. Viimastilisi fregatte oli maailma vetes üldse ainult 3, neljastilisi 20. Inglismaal pole enam ainukestki fregatti.

Üldiselt on purjelaevu kõige enam Soomes ja Prantsusmaal. Teistes riigetes jäävad nad ikka enam ja enam tahaplaanile.

Kuigi purjelaev kauba ja reisijate veo abinõuna kaob, jäävad purjelahid ja paadid ikkagi lõbusõidukitena püsima.

Merirühm Narvas.

Eesti Meriskautlus rikastus jälle ühe uue merirühma võrra, seekord Narvas, olles seega 6. malevaks kus asuvad merirühmad.

Nõmme merirühm „Hülgepoegade 1 karja“ abipäälisk E. Riik asudes aega teenima I diviisi Narva, hakkas kohe merirühma organiseerima, mis ka häid tagajärgi andis.

Praegu on rühmas juba 15 liiget. Rühma juhiks I jsk. Vaks kuna esk. Riik instruktoriks on.

Käsil on kõvasti meriskaudi eksamite õppimine, ja teiste meritarkuste uurimine.

„Punane-Kajak“.

Toimetuselt.

Mitmed pööravad toimetuse poole järelepärimistega, miks ei ole nad „Eesti Skaudi“ ilmunud numbroid kohe peale tellimise ära saatmist kätte saanud. Asjaolu selgituseks teatame oma tellijaile ja tellimiste vastuvõtjaile, et toimetusele saabunud tellimised täidetakse ühes järgneva „Eesti Skaudi“ numbri trükist ilmumisega. Kuna see saatmise viis võimaldab kokkuhoida liigseid väljaminekuid, siis palume oma lugejaskonda seda saatmise viisi õigeks tunnistada.

Kui keegi tellijaist teadmata põhjusel ei ole „Eesti Skauti“ kätte saanud, sellal kui see teistele saabus, siis palume sellest toimetusele teatada, märkides ära tellija nime, aadressi, tellimise vastuvõtja nime ja kviitungi numbri.

Paljud on pööranud toimetuse poole palvega pikendada „Eesti Skaudi“ levitamise võistluse tähtaega põhjendades oma õigustatud soovi „E. Sk.“ nr. 2 hilinemisega, milles võistlus alles teatavaks tehti. Sellepärast otsustas „Eesti Skaudi“ toimetuse pikendada võistluse tähtaega 20. veebruarini, et jatkuks aega võistlust kõigis malevais väärikalt läbi viia. Igal aastakoosolekul on skautjuhtidel ikka sama soov igale skaudile „Eesti Skaut“. Nüüd on paras aeg näidata kuidas keegi oma sõnu suudab viia läbi.

Laevad udus.

Kaks tooli, mille vahe kõige rohkem üks meeter, moodustavad sadamad, millest kumbki salk ühe omab. Skautidel on silmad seotud ja nad asetavad käed eelkäija õlgadele. Juhid seisavad määratud kohtadel ja katsuvad vastavate hüüete läbi oma pimedaid salku sadamasse juhtida mõlemi tooli vahelt. Esimene salk, kel see õnnestub, on võitja.

Tähesõit ümber Eesti.

1. juulil s. a. algavad Nõmme merirühm „Hülgepoegade I karja“ ratturid retke ümber Eesti.

Retkel läbistatakse järgmised linnad: Tallinn, Rakvere, Narva, Tartu, Petseri, Võru, Valk, Pärnu kogusummas umbes 800—900 klm.

Kuna retk lõpeb Eesti Skautide II Suu. I. agris näeksid korraldajad häämelega, et nendega liituksid ka teistest malevatest asjast huvitatuid.

Sellepärast kõik skaudid, ratturid seatke korda rattad ja valmistuge ette suurpäevaks.

Lähemaid teateid saab: II jsk Rich. Kärner Tallinn. S. Roosenkrantsi 12-10.

„Punane-Kajak“.

Hooaja parim

oli merirühm „Hülgepoegade 1 karja“ peoõhtu, mis oli 9. jaan. s. a. Tallinnas N. M. K. Ü. saalis Lai t 1,

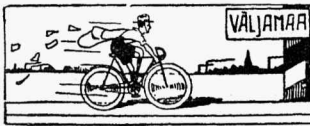
Noored merimehed oskasid oma omapäraste kutsetega (must, -kuld trükk) kui ka hää orkestriga nii palju rahvast kokku meelitada, et kõik saali ei pääsenudki.

Orkester „Red-Hot-Ramblers“, päälinna parim, valmistas peokülalistele üllatuse, mis ajas publiku ülivasse meeleolu, ja mida aitasid tõsta ka veel tant-sitarid „imelapsed“.

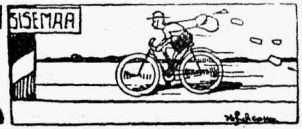
Nii kujunes „skaudi poiste“ pidu päälinna parimaks, mida tantsu publik nii pea ei unusta.

Ka aineliselt andis pidu koguka summa E Kr. ... „Punane-Kajak“.

TEATED

„Eesti Skaudi“ levitamise võistlusel saavutasid kohti I nskm. Erik Priimann 155 tellimisega ä 50 sn. ja 4—ä 1,50; II nskm. Valter Suiguasaar. 13.ä50 sn. ja 7 ä 150. III esk. Samuel Eber 21 ä 50 ja 1 ä 150. IV nskm. Heino Jõe 18 ä 50 ja 1 ä 150. Peale selle omandasid loomiseli võimaluse suur-laagrist prii osavõtu nskm. Richard Treu ja nskm. Hans Tari. Auhindadest loobusivad „Eesti skaudi“ kasuks, nskm-d. R. Treu ja H. Tari.

26. veebruaril 1932. a.

A. Koik.
Peastaabi laekur.

Järva maleva.

Peale „Koitjärve“ laagrit Järva maleva elas üle „talveune.“ Paidest lahkusid kõik maleva staabi liikmed ning maleva jäi peaaegu täiesti juhita. Nüüd on lõpuks siiski niikaugele saadud, et 24. I 32. uus staap on valitud, kes „pool-surnud“ malevale uuesti „hinge“ sisse loodab puhuda. Uue staabi koosseis on järgmine: maleva auvanem — hra. G. Berli, m. v. hra. major H. Oidermann, abiv. hra. Ed. Tael. Maleva juht — E-sk. Osvald Berner, abijuht — e-sk. Harry Kõrvits, sekretär — I jsk. Evald Rosenthal. Aukohtu esimeheks valiti A. Amback, sekret. K. Kanger ja vabal. Kallaspoolik.

Uuel staabil on kavatsus korraldada suurim propandapäev ühes skauditööde näitusega. Samuti on päevakorral uute ruumide küsimus, milliseid maleva vanema lahkel kaasabil loodetakse saada. Järva maleva alla kuuluvad 3 rühma, 3 üksik-salka ja 4 hp. karja, (asukohtadega Paides, Türil, Kirnas, Säreveres ja Kulus).

Kavatsusel on veel 3—4 rühma-karja asutamine.

Võsa Villem.

Teateid Jõhvis.

Narva sk. m. al. VI rühm asutati Jõhvis 12. III 1930. maleva instruktori e-sk E. Daniel'i poolt, Jõhvi II rühmana. Rühma vanemaks asutamiseks saadik hra J. Kiiver. Rühma esimeseks juhiks oli II jsk. J. Kärner. 1930. a. laagreid ei peetud; korraldati vaid 1 ühe- ja 1 kolme ööpäevane rännak Sillamäele.

10. sept. 1931. a. peale töötab rühm II jsk. H. Jürna juhtimisel. 1931. a. algusest peale saadi kaitsevæ ruume koosolekuiks kasutada. Suviste pühadel läbistati rännakul Jõhvi - Toila - Valaste - Ontika - Kohtla - Järve - Jõhvi. Rännakust võttis osa 18 skauti, teekonna kogupikkus 60 klm, kestvusega 3 päeva ja 2 ööd. Teine rännak teostus 4 poisi algatusel Narva (7 tunniga 53 klm). 8.—12. aug. peeti Purtses rühma laagrit 10 poisi osavõtul. 12. märtsil s. a. pühitseb rühm oma teist aastapäeva — korraldades peo.

Pracgu on rühmas 23 skauti.

Õppekooll juhtidele algas tegutsemist enne jõulu I jsk P. Bruus'i algatusel. Kavats võetakse läbi kõik kolm skaudi järku ja muid skautilisi oskusi. Jõhvis on üldse 2 rühma skaute ja 1 kari hundipoegi. Skautide ja hundipoegade koguarv on Jõhvis 60. Hundipoeglust juhib I jsk H. Jürna. Et ühisgümnn. rühmal päälük puudub, siis täidab tema kohuseid abipäälük III jsk. Kova.

Asutamisel on ka gaidide rühm, mille asutamise koosolek tahetakse lähemal ajal pidada ära.

Tartu skautide malevast.

Üliõpilasselts „Hüljehiis“ püüdnud ühinemisel teise seltsiga, kogu oma inventari Tartu Skautide Malevale. Nii sai Tartu maleva ilusa raamatukogu, lõuna-hommiku serviisid 24 inimesele ja hulk toole ning laudu.

Õpperühm asutati. Juhtide järele tunti senini Tartus puudust. Nüüd asutas n.-skm. Parmask õpperühma. 20. dets. l. a. olid katsed, millistele oli ilmunud rohkesti skaudiperet. Rühma värviks valiti tumeroheline, nagu maleval ning õlakutel sini-valged paelad. Rühma vanemaks on n.-skm. Parmask.

Gaidid ja skaudid vaeseid toetamas. 13. dets. l. a. korraldas Tartu „Abiliit“ ülelinnalise korjanduse vaeste ja töötute heaks, millistest ka skaudid ning gaidid rohkearvuliselt osa võtsid. Korjandus läks kõigiti hästi korda. Öhtul oli maleva ruumes ühine koosviibimine, kus igaüks avaldas oma muljeid äsjalõpetud korjandusest.

Maleva jõulupuu. 19. dets. l. a. korraldati omavaheline jõulupuu maleva kodus, millest 30—40 poissi osa

võtsid. Igaüks tõi kaasa künkla ning 2 kingitust. Kell 7 avati jõulupuu lauluga „Püha õõ“. Jõuluvana tõi hulk huvitavaid kingitusi.

Päälükete jõulupuu. Gaidide ja skautide päälüked korraldasid oma jõulupuu 20. XII 31. a., millest pea kõik päälüked osa võtsid. Ka siin ei puudunud jõuluvana omavaheliste kingitustega. *Al.*

Kaks üksik-skautsalka Kirnas.

Esimene neist „Metsarändurite suguharu“. Asutati 1929. a. n-sk. m. R: Krispini ja sk. O. Berneri poolt.

Praegu on „Suguharus“ 7 skauti, juhib III jsk. L. Kallaspoolik. Vanemaks kolm aastat järgimööda hra A. Männik. Enamus praegusist skaudest on algpäevist peale kuulunud nimekirja. Vaatamata kõigile raskustele, on nad võidelnud rõõmsalt naeratades. Aidaku läbielatud raskustes-rõõmudes kogutud kogemused ka edaspidi naeratades võita raskuseid ja lehviku kõrges sini-kollane lipp! Kolm aastat on möödunud otsinguis ja katseis, nüüd võib teine kolm alata tõsise ja vakavindla tööga.

Seks jõudu ja taht!

Teine üksiksalk on noor, kuid siiski julgelt, täis tegevusihga, vaatab tulevikku. Endised „Rajaleidjate Karja“ hundid nad ongi. Nägid ära, et „Karjal“ elu sees ei tahtnud püsida, istusid siis tõsisena nõupidamisele ja otsustati: töötada edasi skautidena. Kuna see sündis kõik õndsalt laupäeval, pärast „teoorjuse“ lõppu, pimedus kattis juba maad, kui jõuti juonde. Nii on üks „Suguharu“ jälle juures. Siinpool kandis on teisi, kui liiva mere ääres — üks kuulsam ja indiaanlikum kui teine.

„Hõbehundi Suguharu“ on selle noorema velle nimi. Asutatud 9. jaanuaril 1932. a. „Suguharus“ on 7 algajat. Juht II jsk. K. Kanger, abi juht III jsk. H. Värtmann. On otsustatud igavese ruginaga töötama hakata, et neile „kolmeaastastele“ näidata, kuus peab see õige tegutsemine olema.

Saadame kõigile skautvendile parimaid tervitusi ja soovime, et nende küttimine oleks õnnelik uuel aastal.

Hõbe Hunt.

Tallinna maleva.

Sügisel algas juhtide kaadri ettevalmistamine kahes osas: nooremale ja

vanemale juhtidele. Noorte kursusi oli määratud neile, kes alanud või algamas juhi ülesandeid täitma. Vanem kursusi oli määratud rühma juhtidele ja neile, kes eelmise kursuse lõpetanud. Lõputöö sooritatakse kirjalikult, kirjatööde ära andmise tähtpäev oli 1. veebr., kuna nooremad oma ülesanded lõpetasid juba emapäevaks. Seekord õppetegevus sündis teisiti, kui seda korraldati endistel aastatel. Koolitöö algas igakord näitusega, kusjuures anti vajalikke selektusi. Selline näituste korraldamine ei jätnud hääd mõju avaldamata kursuste käigule. Peale näitust peeti loenguid ja tehti praktilist tööd, nagu näha eelmises „Eesti Skauti“ numbris avaldatud kavas.

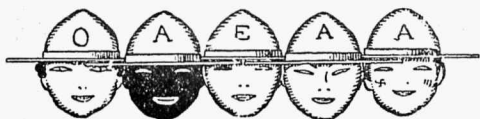
Vaestele valmistati jõulurõõmu pühade laupäeval. Suur hulk kelke — täis kõik-sugu asju ja asjakesi — läks laiali maleva kodust, et koos vaesematega alata pühi nende kodus. Rahuliku südamega läksid skaudid lõpuks koju — nende ülesanne oli täidetud.

Ei puudu vaimustus ka suurlaagriks. Iga hundu ja skaut teab, mida kõik võib pakkuda suurlaager. Kui keegi pole ise seal käinud, siis on nad sellest vanemalt juhtelt kuulnud, aga raha on vaja, et võtta isiklikult sellest osa. Sellepärast korraldati ühiselt kokkuhoiu nädal, et panna tugev alus laagrifondile. Sellele tuuakse iga nädal uut raha juurde. Igatahes on kitsaropalisel tööd pealinna poiste vedamisel Pärnusse.

Kui juba kokkuhoiust jutt, siis kõneleme temast veel. Eks praegusel raske ajal annab 50 sn. ka korjata. Kuid kuidas võid sa olla korralik hundipoeg või skaut, kui ei loe oma häälekandjat, mis pealegi kõige vanem Ecstis oma sarnaste hulgas. Omavaheline võistlus aitab selleks veel kasa. Eks näeme palju suudame.

Suve alul tahame pühitseda oma 15. aastapäeva. Selleks on eeltööd praegu käimas. Tahetakse neid pidustusi mitme päeva jooksul korraldada. Ju näib — algus on tehtud.

Maleva töökavva on võetud palju mitmekesisist tööd — see nõuab palju vaeva ja hoolt, pealegi nõuab armas „kroonu onu“ mitmeid paremaid poegi oma juurde külla, et aasta läbi kostitada ja igasuguseid lõbustusi pakkuda, kuid kerge pole meil kellelgi. *ch.*

Kuidas teha Kaastööd „Eesti Skaudile“

Vastus: Ajakiri „Eesti Skaut“ võtab vastu kõiki kaastöid, mis puutuvad skautluse ja ta põhimõttesse, mis omab skautele laialdase tähtsuse. Kirjutis olgu ladus keeles. Kirjutatud selgeltloetavalt (eriti nimed) ühele paberilehe küljele. Kirjutisi võite avaldada varjunime all, kuid toimetusel peab olema ikkagi teada ka kirjutise autori õige nimi ning aadress.

2. Kus elab skm. Kasak?
Vastus: Skm. Kasak elab Valgas, Kes k t. 14.

3. Kuulsin kord, et pidavat ilmuma mingi skaudikäsiraamat, on see juba ilmunud?

Vastus: Eeldusi käsiraamatute ilmumiseks oli, kuid viimasel ajal ei ole toimetuse kõrvu puutunud midagi sellist, mis eeldaks nende peatset ilmumist. Tallinna pool ei ole isegi sisu koostamisele asunud. Tartu pool olid küll kavad liikvel. Ka sealt poolt ei ole vist lähemal ajal käsiraamatu väljaandmist loota.

Kollane panter, Tallinnast. Sinu jutustus: „Keset pimedaid metsade radu“ ilmub ühes järgmistest numbritest.

I F. Tallinnast. Sinu matka kirjeldus välismail hakkab ilmuma järgmises numbris, kuna käesolevas ei leidunud enam ruumi.

Tulven Nõmmelt, „Eesti meri“ järg ilmub järgmises numbris, kuna enne kaastöö saabumist oli meriskautluse osa juba laotud.

Rich. Tallinnast. Sinu jutustus „Ünenägu“ ilmub edaspidi.

A Kungs Tallinnast. Jutt „Elav sööt“ ilmub vahest siis, kui ruumi jätkub pikemale jutule.

Al. Tartust. Teateid palume saata edaspidi lähemal kujul. Sinu jutustus ja osa teateid jäivad selles numbris ruumi puudusel avaldamata.

Järgmine Eesti skaudi number ilmub kaksiknumbrina jüripäevaks, sellepärast palume kaastööd saata hiljemalt 15. aprilliks 1932. Kui saadate varem on veel parem.

Nii töötame „Eesti Skaudi“ Kasuks:

Malevad	Antavad Tellimised.		Antud Tellimised.		Summa	
	á 50 sn.	á 150 sn.	á 50 sn.	á 150 sn.	Tasuda	Tasutud
Lääne	30	20	21	3	45.00	15.00
Narva	100	75	11	—	162.50	5.50
Nõmme	60	45	20	—	97.50	10.00
Paide	30	20	2	—	45.00	1.00
Pärnu	60	45	10	—	97.50	5.00
Rakvere	45	35	155	5	75.00	85.00
Saare	70	50	5	—	110.00	2.50
Tallinna	110	85	35	14	182.50	38.50
Tartu	115	85	21	1	185.00	12.00
Valga	40	30	18	—	65.00	9.00
Võru	25	20	3	4	42.50	7.50
Kokku	685	510	301	27	1107.50	191.00

Kuukiri

„Eesti Kirjandus“

Ilmub iga kuu lõpul. Tegev ja vastutav toimetaja lektor J. V. VESKI. Toimetus: mag. P. Ariste (folkloor), prof. H. KRUUS (ajalugu), prof. A. Saareste (keel), kirjanik F. Tuglas (kirjandus). Väljaandja Eesti Kirjanduse Selts.

KUUKIRI „EESTI KIRJANDUS“ on määratud igale eestlasele, kes on huvitatud rahvakultuurilisest elust. Ta pole ajaviitelugemiseks, vaid rikastab lugeja teadmisi.

ARTIKLID on asjatundlikult kirjutatud, seejuures aga kergesti arusaadavad ja käsitlevad tähtsaid küsimusi kirjanduse, keele, rahvaluule, ajaloo, rahvateaduse, muinasteaduse, ühiskonnateaduse, filosoofia, kunstide ja kultuuriarengu aladelt.

ARVUSTUSI ilmub igas numbris algupäraste ilukirjanduslike teoste, tõlgete ja teaduslike tööde üle. Neid arvustusi võib lugeja usaldada, sest sihilikud, ühekülgsed või asjatundmatud arvustused ei leia avaldamist.

KAASAANDENA ilmub „Eesti raamatute üldnimestik“, mis osutub eriti tähtsaks, sest ta sisaldab täieliku bibliograafilise ülevaate Eestis ilmuvaist raamatuist.

TELLIMISHIND 1932. a. on erakordselt odav ja kõigile kättesaadav: 5 krooni aastas, 2 kr. 50 s. poolaastas, 1 kr. 25 s. veerandaastas; üksiknumber maksab 50 senti.

Varemaid aastakäikudest on saadaval järgmised: XIII—XVIII (1918/19—1924) hinnaga 3 kr. 60 s., XIX—XXIII (1925—1929) hinnaga 5 kr., XXIV—XXV (1930—1931) hinnaga 6 kr.; nahkköites 2 kr. kallim. Aastakäigud I—XII (1906—1917) on müügilts otsas; mõningaid üksiknumbreid on saada hinnaga 50 senti.

„EESTI KIRJANDUSE“ VAREMAD AASTAKÄIGUD on hinnatavad kui väärtusliku ja mitmekeelse sisuga mahukad köited, mis millalgi ei vanane, mille väärtus ajaga koguni kasvab ja mille võib omandada odavasti. Seepärast on ka kõik esimesed köited juba müügilts otsas.